

מסורת הש"ס

(א) לטיל מא. יבמות ה. ע"ש, (ב) לטיל מל. שבת קלג. יבמות כ: מנחות מ. א) שבת כ: מנחות לט: יבמות ד. ד.) יבמות ה. (לעיל מ: מ.) ה) ויקרא ד. (ו) ונמדבר ו. ו. וי) ויקרא ט. (ז) ונדרים כג. (ח) ונדרים כה. (ט) ונדרים כז. (י) ויקרא כה. (יב) ונדרים כז. (יג) ויקרא ד. (יד) וס' סוף. (טו) ויבמות ה. א.) (טז) שפיך לע"פ. (ע) ג' אי"מ להאי מ"ד.

תורה אור השלם

- כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת יקום אשר יזיר לוי קרש ייזהי גדל פרע שער ראשו: במדבר ו ה
- לא תלבש שעטנן צמר ופשתים יחד: דברים כב יא
- דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם וישו לזהם ציצת על פניה בגדיהם לדרגת ונתנו על ציצת הכהן פתיל תכלת: במדבר טו לח
- לא יקדחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובקשרם לא יקשרו שרטות: ויקרא כא ה

נוסחת הריב"ן

א] יכול אף נזיר מנזרע לא קיף ת"ל ראשו. יכול אף נזיר כי כשתיאר: ב] לא אחיל ליה אלא כי דזרז מעבר לא יעבור על ראשו: ג] למדתי לא תעשה לא יעבור תער ועשה קדוש כי: ד] למתריך ליה משום: ה] להאי ראשו: ו] מקיף דל: ז] ואח"כ מגלה דלא ליחייב והא כי דלעיל ליה חזד ויזמנא דהשחא דקד' מקיים עשה כי דהכי עדיף מדריב' ל: ליקיים: ט] כזר משום דאח"כ למתריך כדפריקין לקמן מה ללאו דהקפא שכן לאו שאינו שבו ככל והלכך כי: ו] ומה ל"ת ועשה דחי לאו גרידא לא כי"ש: כן את ל"ת ועשה שבו כי בשאל' לאוין שאינו בשאלה הס"ד: ז] הכנף דחי דמיימח"ס כי כנף ווא פתיל כי: זמר ופשתים יחדו ומקיף ליה כי גידלים ולא ממין כי: ט] דגני נזיר: כ] דקאחמרת דנזיר כי: כז] שאינו שוב בכל לכן הוצרך הכתוב לנלוש דנזיר למדתי ל"ת ועשה שבו כי תאמר כללוא דעלמא שאינו בשאלה כהן מזויר גמרינן כי וזרז מני שבו בכל ואח"כ דאחיה בשאלה כי ולא למגמר נזיר כי עדיף ליה למילף משום דכסן:

הגהות הב"ח

(א) גמ' למ"ד בדדיר קסבר: (ב) שם על ציצית הכנף הכנף מין כנף וכתיב זמר ופשתים כל"ל ופיכות פתיל תכלת תעשה לך דנזיר מכהן היה לן למילף וכו' מה לאו וכו' דהקפא לא דנריך קרא דלחי וכו' ועשה דנזיר ל"ת תער לא יעבור על ראשו עשה קדוש יהיה: (ו) ד"ה לא דכ"ע וכו' דמי לה להאי ראשו גבי וכו' והזר מקיף דלחא לא אלתעריך קרא: (ז) ד"ה ומי כתיב וכו' לא תלבש שעטנ

אם אתה יכול לקיים את וכו' של פשתן מוטב ואם אי אתה. נ"ב עיין צפ' ואזו נערות (דף מ.) ובמ"ש התוס' לשם: (י) ד"ה האו וכו' אלא וכו' וראשו במצורע וכו' ודמי ל"ת ניהא ומאן: (י) ד"ה ולמאן דמוקים וכו' ומשום דקיל: (כ) ד"ה האו וכו' מה הכנף פתיל דהאי קרא מיימחל ומשמע ליהוי: (ט) ד"ה אמר לך ולטעמין דאמרת לך דנזיר מכהן הוא לן למילף וכו' מה לכהן שכן לאו שאינו שוב בכל תאמר כזר שחא שבו וכו' אכל כהן דנזיר גמרינן הואיל וכו' עדיף טפי למילף משום דכסן כל"ל והא"כ: (י) תוב' ד"ה אמר רבא וכו' וקדוש יהיה ה"ט משום דלאו וכו' השתא דמסבירא וכו' וכו' לא ימחייב וכו' שמה הקפה הס"ד ואח"כ מ"ה בחיב על ציצית הכנף וכו' וכו' וסריקין איה צמצור ופשתים וכתיב זמר ופשתים יחדו ומקיף ליה וכו': (כ) ד"ה והאי תנא וכו' להש"ס דדמי דרי"ל להי ס"ד וכו' אי מהקפא איכא למיפרך מה להקפא שכן אינו שוב בכל אלא ודאי לגופיה לא אלתעריך וכו' ואם אינו ענין וכו' וסוגיא דפ"ק דיבמות ס"ל להש"ס סגולא דקין למאי דס"ד דקרא. נ"ב וכן פ'י לשם התוס' דג"ה דהקפא ועיין פירש"י שם דף ו' ע"א: (ל) בא"י כמקנה דסוגיא:

נזיר מגלה ראשו: זקנו מה ת"ל דבכלל כל שערו הוא: לפי שנאמר כבהנים ופאת זקנם לא יגלחו. ת"ל זקנו וכבהנים איכא גם עשה דקדושים תהיו. וה"ה נמי דרחי לאו ועשה דנזיר (דמשמע) וקשה] היכי בעי למילף נזיר מכהן הא איכא לאקשווי מה ללאו ועשה דהשחתה שאינה שוב בכל שאינו נוהג בנשים תאמר בגילוח נזיר ששוה בכל והכי פריך בסמוך. וי"ל דלפי הספקא ניהא. והשתא קסבר כיון דבכהן איכא חד קולא שאינו שוב בכל ובנזיר חד קולא שכן ישנו בשאלה אי"כ שקוליה הם ולמרים זה

שני נזירים פרק שמיני נזיר

יכול אף מנזרע. לא יקיף ת"ל ראשו: א] יכול אף נזיר מנזרע. כשנטהר מנזרעמו בתוך ימי נזירותו לא יעציר תער על ראשו: **מאי לאו סנאי היא.** דלמ"ד דהאי ראשו דכתיב במנזרע לא אחיא באלא למידחי לא תעשה דנזיר דלא משום לאו דהקפה לא נריך א) דלילו מנזרע קעביד הקפת כל הראש דשריא דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה וכו' אכתי קרא למידחי א)א] לא תעשה ועשה דנזיר עשה קדוש יהיה גדל פרע: ו) ואידך. דלמריך ז] משום לא מקיפו: קסבר דהקפת כל הראש שמה הקפה: **לא דכ"ע לאו שמה הקפה.** ומאן דמיני הילה ו) מוראשו גבי נזיר ניהא ומאן דמיני לה גבי הקפה לאו משום דהיכא דמגלה והזר מקיף וידהא לא אלתעריך קרא למישרי משום דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה אלא כי אלתעריך קרא דמקיף דרישא והזר מגלה: **ומי כתיב קרא הכי.** כלומר דכיון דלילו מגלה כוליה כחד זימנא לא מיחייב משום דהקפת כל הראש לאו שמה הקפה מי קא כתיבי רחמנא לקרא דאי עביד דרך איסור דמקיף וזהרר מגלה לא מיחייב והא ספיר עדיף דליגא כוליה דקא מוקיים עשה דמנזרע ולא קא עבר על לאו דלא

מקיפו דהכי עדיף טפי כדריש לקיש דלמר כל מקום שאתה מוצא עשה כגון גדילים תעשה לך א) ולא תעשה לא תלבש שעטנא ב) א) לקיים את שניהן דלעילית של זמר ציצית של זמר ולטלית של פשתן ציצית של פשתן ואם אי אתה יכול לקיים את שניהן כגון מילה כצ"ע: אלא **דכ"ע הקפת כל הראש שמה הקפה.** ולמאן דמיימתי לה להאי ראשו א) דמנזרע משום לא תקיפו משום דאשמועינן דחתי עשה ודחי ל"ת ומאן דמוקי לה לקרא כזר וכו' ולא דהקפה קסבר גבי הקפה לא נריך למייכתב דחתי עשה ודחי ל"ת והילכך כי אלתעריך קרא למישרי עשה ול"ת דנזיר: **ולמאן דמוקים ליה לקרא כזר למידחי אם ל"ם ועשה לאו גרידא מנא ליה.** ואי אמרת לאו כל שכן הוא ומה עשה ול"ת דחי ל"ת לא לא איריא משום דאיכא למיפרך כדלקמנא) מה לנזיר שכן ישנו בשאלה א) משום דקיל [כולי האין אחי עשה ודחי ב] ל"ת שבו תאמר בשאר לאוין הילכך נפקא ליה מגדילים כו': **ולמאן דנפקא ליה מראשו.** ללאו גרידא ולא פריך כדפריקין מה ללאו דהקפה שכן אינו שוב בכל דגני אהרן ולא כנות אהרן אמר רחמנא א) ומאי טעמא ליה מגדילים: **הואו לכדריבא אחי דריבא רמי כתיב ונתנו על ציצית הכנף ופשתים.** דהא מיימחורא משמע דליהוי ממין כנף פתיל תכלת וכתיב זמר ופשתים גדילים תעשה לך ב) דבקרא אחרינא כתיב לא תלבש שעטנז זמר ופשתים וסמך ליה גדילים תעשה לך דמשמע מזמר ופשתים תעשה לך גדילים מהם ולא ממין אחר הא כיזד זמר ופשתים פוטרין כו': **נפקא ליה מוקנו.** דכתיב גבי מנזרע: דתינא זקנו מה ת"ל והלא שער זקנו ככלל כל שערו הוא: **יכול אף כהן מנזרע קן ס"ל** דקאחי עשה דמנזרע ואל תעשה וכו' שערך את ראשו ואת זקנו וקא דחי עשה ול"ת דכהן ל"ת ופאת זקנם לא יגלחו עשה קדושים יהיו לאלהיהם: **ולמאן דמפיק לראשו.** מ] וגבי נזיר למידחי ל"ת ועשה לילף מוקנו: **אמר לך ולטעמין.** דאחמרת א) לי לנזיר מכהן הוה ליה למילף הא דקיי"ל בשאלמא דלא אחי עשה כו' אחאי נילף מכהן והוא דהדין בכל התורה: א) **אלא מכהן לא יליפין.** דאיכא למיפרך מה לכהן שכן לאו שאינו שוב בכל א] כו' תאמר כזר שחא שוב בכל לכן הוצרך הכתוב לראשו גבי נזיר למידחי את ל"ת ועשה שבו ואפ"י הכי בעלמא לא יליפין מייניה כדלקמן מה לנזיר שכן ישנו בשאלה תאמר בעלמא שאינו בשאלה אכל כהן א) מיהא מנזיר גמרינן הואיל דכהן לאו שאינו שוב בכל הוא ונזיר שוב בכל אע"ג דאחיה בשאלה אפ"י הכי עדיף טפי למילף כהן מנזיר משום דישנו שוב בכל ולא למיגמר נזיר מכהן דלאו שאינו שוב בכל הוא ולאידך כצירא ליה דנזיר מכהן עדיף טפי משום דכהן אינו בשאלה דומיא דשאר מזות מה שאין כן כזר: ולמאן

שכן הוא ומה עשה ול"ת דחי ל"ת לא כל שכן הא לא איריא משום דאיכא למיפרך כדלקמנא) מה לנזיר שכן ישנו בשאלה א) משום דקיל [כולי האין אחי עשה ודחי ב] ל"ת שבו תאמר בשאר לאוין הילכך נפקא ליה מגדילים כו': **ולמאן דנפקא ליה מראשו.** ללאו גרידא ולא פריך כדפריקין מה ללאו דהקפה שכן אינו שוב בכל דגני אהרן ולא כנות אהרן אמר רחמנא א) ומאי טעמא ליה מגדילים: **הואו לכדריבא אחי דריבא רמי כתיב ונתנו על ציצית הכנף ופשתים.** דהא מיימחורא משמע דליהוי ממין כנף פתיל תכלת וכתיב זמר ופשתים גדילים תעשה לך ב) דבקרא אחרינא כתיב לא תלבש שעטנז זמר ופשתים וסמך ליה גדילים תעשה לך דמשמע מזמר ופשתים תעשה לך גדילים מהם ולא ממין אחר הא כיזד זמר ופשתים פוטרין כו': **נפקא ליה מוקנו.** דכתיב גבי מנזרע: דתינא זקנו מה ת"ל והלא שער זקנו ככלל כל שערו הוא: **יכול אף כהן מנזרע קן ס"ל** דקאחי עשה דמנזרע ואל תעשה וכו' שערך את ראשו ואת זקנו וקא דחי עשה ול"ת דכהן ל"ת ופאת זקנם לא יגלחו עשה קדושים יהיו לאלהיהם: **ולמאן דמפיק לראשו.** מ] וגבי נזיר למידחי ל"ת ועשה לילף מוקנו: **אמר לך ולטעמין.** דאחמרת א) לי לנזיר מכהן הוה ליה למילף הא דקיי"ל בשאלמא דלא אחי עשה כו' אחאי נילף מכהן והוא דהדין בכל התורה: א) **אלא מכהן לא יליפין.** דאיכא למיפרך מה לכהן שכן לאו שאינו שוב בכל א] כו' תאמר כזר שחא שוב בכל לכן הוצרך הכתוב לראשו גבי נזיר למידחי את ל"ת ועשה שבו ואפ"י הכי בעלמא לא יליפין מייניה כדלקמן מה לנזיר שכן ישנו בשאלה תאמר בעלמא שאינו בשאלה אכל כהן א) מיהא מנזיר גמרינן הואיל דכהן לאו שאינו שוב בכל הוא ונזיר שוב בכל אע"ג דאחיה בשאלה אפ"י הכי עדיף טפי למילף כהן מנזיר משום דישנו שוב בכל ולא למיגמר נזיר מכהן דלאו שאינו שוב בכל הוא ולאידך כצירא ליה דנזיר מכהן עדיף טפי משום דכהן אינו בשאלה דומיא דשאר מזות מה שאין כן כזר: ולמאן

אם אתה יכול לקיים את וכו' של פשתן מוטב ואם אי אתה. נ"ב עיין צפ' ואזו נערות (דף מ.) ובמ"ש התוס' לשם: (י) ד"ה האו וכו' אלא וכו' וראשו במצורע וכו' ודמי ל"ת ניהא ומאן: (י) ד"ה ולמאן דמוקים וכו' ומשום דקיל: (כ) ד"ה האו וכו' מה הכנף פתיל דהאי קרא מיימחל ומשמע ליהוי: (ט) ד"ה אמר לך ולטעמין דאמרת לך דנזיר מכהן הוא לן למילף וכו' מה לכהן שכן לאו שאינו שוב בכל תאמר כזר שחא שבו וכו' אכל כהן דנזיר גמרינן הואיל וכו' עדיף טפי למילף משום דכסן כל"ל והא"כ: (י) תוב' ד"ה אמר רבא וכו' וקדוש יהיה ה"ט משום דלאו וכו' השתא דמסבירא וכו' וכו' לא ימחייב וכו' שמה הקפה הס"ד ואח"כ מ"ה בחיב על ציצית הכנף וכו' וכו' וסריקין איה צמצור ופשתים וכתיב זמר ופשתים יחדו ומקיף ליה וכו': (כ) ד"ה והאי תנא וכו' להש"ס דדמי דרי"ל להי ס"ד וכו' אי מהקפא איכא למיפרך מה להקפא שכן אינו שוב בכל אלא ודאי לגופיה לא אלתעריך וכו' ואם אינו ענין וכו' וסוגיא דפ"ק דיבמות ס"ל להש"ס סגולא דקין למאי דס"ד דקרא. נ"ב וכן פ'י לשם התוס' דג"ה דהקפא ועיין פירש"י שם דף ו' ע"א: (ל) בא"י כמקנה דסוגיא:

נזיר מגלה ראשו: זקנו מה ת"ל דבכלל כל שערו הוא: לפי שנאמר כבהנים ופאת זקנם לא יגלחו. ת"ל זקנו וכבהנים איכא גם עשה דקדושים תהיו. וה"ה נמי דרחי לאו ועשה דנזיר (דמשמע) וקשה] היכי בעי למילף נזיר מכהן הא איכא לאקשווי מה ללאו ועשה דהשחתה שאינה שוב בכל שאינו נוהג בנשים תאמר בגילוח נזיר ששוה בכל והכי פריך בסמוך. וי"ל דלפי הספקא ניהא. והשתא קסבר כיון דבכהן איכא חד קולא שאינו שוב בכל ובנזיר חד קולא שכן ישנו בשאלה אי"כ שקוליה הם ולמרים זה מזה. ובעלמא לא יליפין מייניהו משום דקיל:

שני נזירים פרק שמיני נזיר

נח.

אמר רבא דב"ע לא שמיח הקפה וכו' איצטרך קרא חיבא דהקפה הפאה ולבסוף גילח. אע"ג דאפשר לקיים שניהם כגון שיגלה כל הראש אחי עשה דוגלח ודחי ליה ופרך מדריש לקיש כו' אלא דכ"ע שמה הקפה למאן דמוקי לראשו למילף למידחי לא תעשה ועשה דהיינו כזר דכתיב ביה תער לא יעבור על ראשו וקדוש יהיה א) משום דלאו גרידא נפקא ליה מגדילים: ומאן דמוקי ראשו ללאו גרידא מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. דלילו להקפת כל הראש שמה הקפה לא איצטרך קרא דצירא ליה השתא מסבדא ידעינן דלטו משום דהוסף לגלח לא ימחייב על הפאות כי היכי דמאן דמוקי ליה ללאו ועשה דהיינו כזר איח ליה דשמה הקפה מסבדא ולאו כמאי דסלקא דעתך מעיקרא דצעי קרא לאשמועינן דהקפת כל הראש שמה הקפה: **ציצית הבנף מין כנף.** דמשמע מכל מין שיהא הכנף ב) מן כלך וסריקין וכתיב זמר ופשתים וסמך ליה גדילים א) הא כיזד זמר ופשתים פוטרין צין כזמין זמר לכלך וסריקין שאף כן חייבין לריבא מן התורה וכן משמע בפרק במה מדליקין (שם דף ק. ב.): שאר מינין כזמינן פוטרין. כגון כלך לכלך וסריקין לסריקין: שלא כזמינן אינן פוטרין. אכל כלאים ציצית דליתי עשה ולדחי לא תעשה אכתי לא נפקא לן: **והאי נא דמפיק י"ה ראשו ללאו** גרידא דחתי עשה ודחי א) עשה. היכא דלחי שוב בכל מנליה נפקא ליה מזוקנו כדמפרש והוצך ואין לתמוה אמאי פשיטא להש"ס דחמי א) י"ל דאי ס"ד דלא אחי עשה ודחי ל"ת ועשה בשאינו שוב בכל אס כן למאן דמפיק ראשו ללאו גרידא ולא דריש גדילים לאו קיימא א] לן בכל דחמי דחתי עשה ודחי ל"ת מהקפא אפ"י האש בכל מנלן אי מהקפא א) שכן אינו שוב בכל אלא ודאי לגופיה [לא] אלתעריך דאפילו לאו ועשה דחי כשאינו שוב בכל כדמפרש ואילו זוקנו ואם כן אייתר לו ראשו דהקפה אם אינו ענין לשאינו שוב בכל תנייהו ענין לשוב בכל ומשום הכי פשיטא לן וקא צעי מנלן דחמי עשה לא תעשה ועשה כשאינו שוב בכל דסוגיא ב) דפ"ק דיבמות (דף ה.) ס"ל להש"ס כסוגיא דקין דס"ד דקרא דראשו תאח לאשמועין היא גופא דהקפת כל הראש שמה הקפה ולא כמסקנא א) כסוגיא דקין דידעינן ליה מסבדא כדפרישית: **נפקא ליה מוקנו.** דכתיב במנזרע מה צא ללמוד א) והלא כזר נאמר וגילח כל שערו: יכול אף כהן מנזרע כן. דחתי ביה לא תעשה דהשחתה ועשה דקדושים יהיו והא דכתיב וגילח כל שערו נוקי כגמרטו פילוטיו: נזיר

ציצית הבנף מין כנף. דמשמע מכל מין שיהא הכנף ב) מן כלך וסריקין וכתיב זמר ופשתים וסמך ליה גדילים א) הא כיזד זמר ופשתים פוטרין צין כזמין זמר לכלך וסריקין שאף כן חייבין לריבא מן התורה וכן משמע בפרק במה מדליקין (שם דף ק. ב.): שאר מינין כזמינן פוטרין. כגון כלך לכלך וסריקין לסריקין: שלא כזמינן אינן פוטרין. אכל כלאים ציצית דליתי עשה ולדחי לא תעשה אכתי לא נפקא לן: **והאי נא דמפיק י"ה ראשו ללאו** גרידא דחתי עשה ודחי א) עשה. היכא דלחי שוב בכל מנליה נפקא ליה מזוקנו כדמפרש והוצך ואין לתמוה אמאי פשיטא להש"ס דחמי א) י"ל דאי ס"ד דלא אחי עשה ודחי ל"ת ועשה בשאינו שוב בכל אס כן למאן דמפיק ראשו ללאו גרידא ולא דריש גדילים לאו קיימא א] לן בכל דחמי דחתי עשה ודחי ל"ת מהקפא אפ"י האש בכל מנלן אי מהקפא א) שכן אינו שוב בכל אלא ודאי לגופיה [לא] אלתעריך דאפילו לאו ועשה דחי כשאינו שוב בכל כדמפרש ואילו זוקנו ואם כן אייתר לו ראשו דהקפה אם אינו ענין לשאינו שוב בכל תנייהו ענין לשוב בכל ומשום הכי פשיטא לן וקא צעי מנלן דחמי עשה לא תעשה ועשה כשאינו שוב בכל דסוגיא ב) דפ"ק דיבמות (דף ה.) ס"ל להש"ס כסוגיא דקין דס"ד דקרא דראשו תאח לאשמועין היא גופא דהקפת כל הראש שמה הקפה ולא כמסקנא א) כסוגיא דקין דידעינן ליה מסבדא כדפרישית: **נפקא ליה מוקנו.** דכתיב במנזרע מה צא ללמוד א) והלא כזר נאמר וגילח כל שערו: יכול אף כהן מנזרע כן. דחתי ביה לא תעשה דהשחתה ועשה דקדושים יהיו והא דכתיב וגילח כל שערו נוקי כגמרטו פילוטיו: נזיר

כשאינו שוב בכל כדמפרש ואילו זוקנו ואם כן אייתר לו ראשו דהקפה אם אינו ענין לשאינו שוב בכל תנייהו ענין לשוב בכל ומשום הכי פשיטא לן וקא צעי מנלן דחמי עשה לא תעשה ועשה כשאינו שוב בכל דסוגיא ב) דפ"ק דיבמות (דף ה.) ס"ל להש"ס כסוגיא דקין דס"ד דקרא דראשו תאח לאשמועין היא גופא דהקפת כל הראש שמה הקפה ולא כמסקנא א) כסוגיא דקין דידעינן ליה מסבדא כדפרישית: **נפקא ליה מוקנו.** דכתיב במנזרע מה צא ללמוד א) והלא כזר נאמר וגילח כל שערו: יכול אף כהן מנזרע כן. דחתי ביה לא תעשה דהשחתה ועשה דקדושים יהיו והא דכתיב וגילח כל שערו נוקי כגמרטו פילוטיו: נזיר

כשאינו שוב בכל כדמפרש ואילו זוקנו ואם כן אייתר לו ראשו דהקפה אם אינו ענין לשאינו שוב בכל תנייהו ענין לשוב בכל ומשום הכי פשיטא לן וקא צעי מנלן דחמי עשה לא תעשה ועשה כשאינו שוב בכל דסוגיא ב) דפ"ק דיבמות (דף ה.) ס"ל להש"ס כסוגיא דקין דס"ד דקרא דראשו תאח לאשמועין היא גופא דהקפת כל הראש שמה הקפה ולא כמסקנא א) כסוגיא דקין דידעינן ליה מסבדא כדפרישית: **נפקא ליה מוקנו.** דכתיב במנזרע מה צא ללמוד א) והלא כזר נאמר וגילח כל שערו: יכול אף כהן מנזרע כן. דחתי ביה לא תעשה דהשחתה ועשה דקדושים יהיו והא דכתיב וגילח כל שערו נוקי כגמרטו פילוטיו: נזיר

כשאינו שוב בכל כדמפרש ואילו זוקנו ואם כן אייתר לו ראשו דהקפה אם אינו ענין לשאינו שוב בכל תנייהו ענין לשוב בכל ומשום הכי פשיטא לן וקא צעי מנלן דחמי עשה לא תעשה ועשה כשאינו שוב בכל דסוגיא ב) דפ"ק דיבמות (דף ה.) ס"ל להש"ס כסוגיא דקין דס"ד דקרא דראשו תאח לאשמועין היא גופא דהקפת כל הראש שמה הקפה ולא כמסקנא א) כסוגיא דקין דידעינן ליה מסבדא כדפרישית: **נפקא ליה מוקנו.** דכתיב במנזרע מה צא ללמוד א) והלא כזר נאמר וגילח כל שערו: יכול אף כהן מנזרע כן. דחתי ביה לא תעשה דהשחתה ועשה דקדושים יהיו והא דכתיב וגילח כל שערו נוקי כגמרטו פילוטיו: נזיר

ומי כתב קרא הכי דכי נמי מצי לגלח בהתר דאתי קרא למישרי לגלח באיסור: והא אמר רשב"ל כל מקום וכו'. לאו גרידא מנ"ל. דאי לא הוה ידע ליה מדוכתא אחרינא לא הוה מוקי קרא לדחייה לאו ועשה: הא גדילים תעשה לך מהם. ואחי עשה דגדילים תעשה לך ודחי לא תלבש שעטנז ומאן דנפקא ליה מראשו מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. ונדרשו ראשו ללאו ועשה: דרבא רמי כתיב על ציצית הכנף פתיל הכנף יהיה הפתיל וכתיב צמר ופשתים יחדו. גדילים תעשה לך דמשמע דוקא מהם עשה. הא כיצד צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן. אחי הסמיכות לפיכא כהן שפוטרים אף שלא במינן. כגון צמר בטלית של פשתן או של משי ופשתים בשל צמר ומשי. אבל שאר מינים אין פוטרם אלא במינן כדמשמע ממין הכנף יהיה הפתיל. והשתא אי לאו דשמעי' מראשו דעשה דמנזרע דחי לאו דהקפה לא הוה מוקינא ליה דגדילים לכדרבא ממש הא כי דוקיא דרבא צמר לצמר ולמשי אבל לפשתים לאו דהקפה לא מוקינא דחי לאו דהקפה דמינא דמצי' לאוקומי לכדוקיא דרבא ולא חזי' בשום דוכתא דעשה דוחה לא ומשי דלא מסתבר למימר דעשה דחי לא תעשה כיון דמצי' לאוקומי לכדוקיא דרבא ולא חזי' בשום דוכתא דעשה דוחה לא תעשה. אבל השתא דגלי קרא דעשה מצי' דחי לאו דהקפה אע"ג דמנייה לא יליפין בעלמא דאיכא למפרך מה ללאו דהקפה שאינו שוב בכל שאינו נוהג בנשים מ"מ אחי דהשתא דדרשי' גדילים לידחייה דאחי עשה דוחה לא תעשה: ומנ"ל דמנזרע צמר: דאי לא הוה ידע ליה מדוכתא אחרינא לא הוה מוקי קרא לדחייה לאו ועשה: הא גדילים תעשה לך מהם. ואחי עשה דגדילים תעשה לך ודחי לא תלבש שעטנז ומאן דנפקא ליה מראשו מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. ונדרשו ראשו ללאו ועשה: דרבא רמי כתיב על ציצית הכנף פתיל הכנף יהיה הפתיל וכתיב צמר ופשתים יחדו. גדילים תעשה לך דמשמע דוקא מהם עשה. הא כיצד צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן. אחי הסמיכות לפיכא כהן שפוטרים אף שלא במינן. כגון צמר בטלית של פשתן או של משי ופשתים בשל צמר ומשי. אבל שאר מינים אין פוטרם אלא במינן כדמשמע ממין הכנף יהיה הפתיל. והשתא אי לאו דשמעי' מראשו דעשה דמנזרע דחי לאו דהקפה לא הוה מוקינא ליה דגדילים לכדרבא ממש הא כי דוקיא דרבא צמר לצמר ולמשי אבל לפשתים לאו דהקפה לא מוקינא דחי לאו דהקפה דמינא דמצי' לאוקומי לכדוקיא דרבא ולא חזי' בשום דוכתא דעשה דוחה לא תעשה. אבל השתא דגלי קרא דעשה מצי' דחי לאו דהקפה אע"ג דמנייה לא יליפין בעלמא דאיכא למפרך מה ללאו דהקפה שאינו שוב בכל שאינו נוהג בנשים מ"מ אחי דהשתא דדרשי' גדילים לידחייה דאחי עשה דוחה לא תעשה: ומנ"ל דמנזרע צמר: דאי לא הוה ידע ליה מדוכתא אחרינא לא הוה מוקי קרא לדחייה לאו ועשה: הא גדילים תעשה לך מהם. ואחי עשה דגדילים תעשה לך ודחי לא תלבש שעטנז ומאן דנפקא ליה מראשו מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. ונדרשו ראשו ללאו ועשה: דרבא רמי כתיב על ציצית הכנף פתיל הכנף יהיה הפתיל וכתיב צמר ופשתים יחדו. גדילים תעשה לך דמשמע דוקא מהם עשה. הא כיצד צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן. אחי הסמיכות לפיכא כהן שפוטרים אף שלא במינן. כגון צמר בטלית של פשתן או של משי ופשתים בשל צמר ומשי. אבל שאר מינים אין פוטרם אלא במינן כדמשמע ממין הכנף יהיה הפתיל. והשתא אי לאו דשמעי' מראשו דעשה דמנזרע דחי לאו דהקפה לא הוה מוקינא ליה דגדילים לכדרבא ממש הא כי דוקיא דרבא צמר לצמר ולמשי אבל לפשתים לאו דהקפה לא מוקינא דחי לאו דהקפה דמינא דמצי' לאוקומי לכדוקיא דרבא ולא חזי' בשום דוכתא דעשה דוחה לא תעשה. אבל השתא דגלי קרא דעשה מצי' דחי לאו דהקפה אע"ג דמנייה לא יליפין בעלמא דאיכא למפרך מה ללאו דהקפה שאינו שוב בכל שאינו נוהג בנשים מ"מ אחי דהשתא דדרשי' גדילים לידחייה דאחי עשה דוחה לא תעשה: ומנ"ל דמנזרע צמר: דאי לא הוה ידע ליה מדוכתא אחרינא לא הוה מוקי קרא לדחייה לאו ועשה: הא גדילים תעשה לך מהם. ואחי עשה דגדילים תעשה לך ודחי לא תלבש שעטנז ומאן דנפקא ליה מראשו מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. ונדרשו ראשו ללאו ועשה: דרבא רמי כתיב על ציצית הכנף פתיל הכנף יהיה הפתיל וכתיב צמר ופשתים יחדו. גדילים תעשה לך דמשמע דוקא מהם עשה. הא כיצד צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן. אחי הסמיכות לפיכא כהן שפוטרים אף שלא במינן. כגון צמר בטלית של פשתן או של משי ופשתים בשל צמר ומשי. אבל שאר מינים אין פוטרם אלא במינן כדמשמע ממין הכנף יהיה הפתיל. והשתא אי לאו דשמעי' מראשו דעשה דמנזרע דחי לאו דהקפה לא הוה מוקינא ליה דגדילים לכדרבא ממש הא כי דוקיא דרבא צמר לצמר ולמשי אבל לפשתים לאו דהקפה לא מוקינא דחי לאו דהקפה דמינא דמצי' לאוקומי לכדוקיא דרבא ולא חזי' בשום דוכתא דעשה דוחה לא תעשה. אבל השתא דגלי קרא דעשה מצי' דחי לאו דהקפה אע"ג דמנייה לא יליפין בעלמא דאיכא למפרך מה ללאו דהקפה שאינו שוב בכל שאינו נוהג בנשים מ"מ אחי דהשתא דדרשי' גדילים לידחייה דאחי עשה דוחה לא תעשה: ומנ"ל דמנזרע צמר: דאי לא הוה ידע ליה מדוכתא אחרינא לא הוה מוקי קרא לדחייה לאו ועשה: הא גדילים תעשה לך מהם. ואחי עשה דגדילים תעשה לך ודחי לא תלבש שעטנז ומאן דנפקא ליה מראשו מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. ונדרשו ראשו ללאו ועשה: דרבא רמי כתיב על ציצית הכנף פתיל הכנף יהיה הפתיל וכתיב צמר ופשתים יחדו. גדילים תעשה לך דמשמע דוקא מהם עשה. הא כיצד צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן. אחי הסמיכות לפיכא כהן שפוטרים אף שלא במינן. כגון צמר בטלית של פשתן או של משי ופשתים בשל צמר ומשי. אבל שאר מינים אין פוטרם אלא במינן כדמשמע ממין הכנף יהיה הפתיל. והשתא אי לאו דשמעי' מראשו דעשה דמנזרע דחי לאו דהקפה לא הוה מוקינא ליה דגדילים לכדרבא ממש הא כי דוקיא דרבא צמר לצמר ולמשי אבל לפשתים לאו דהקפה לא מוקינא דחי לאו דהקפה דמינא דמצי' לאוקומי לכדוקיא דרבא ולא חזי' בשום דוכתא דעשה דוחה לא תעשה. אבל השתא דגלי קרא דעשה מצי' דחי לאו דהקפה אע"ג דמנייה לא יליפין בעלמא דאיכא למפרך מה ללאו דהקפה שאינו שוב בכל שאינו נוהג בנשים מ"מ אחי דהשתא דדרשי' גדילים לידחייה דאחי עשה דוחה לא תעשה: ומנ"ל דמנזרע צמר: דאי לא הוה ידע ליה מדוכתא אחרינא לא הוה מוקי קרא לדחייה לאו ועשה: הא גדילים תעשה לך מהם. ואחי עשה דגדילים תעשה לך ודחי לא תלבש שעטנז ומאן דנפקא ליה מראשו מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. ונדרשו ראשו ללאו ועשה: דרבא רמי כתיב על ציצית הכנף פתיל הכנף יהיה הפתיל וכתיב צמר ופשתים יחדו. גדילים תעשה לך דמשמע דוקא מהם עשה. הא כיצד צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן. אחי הסמיכות לפיכא כהן שפוטרים אף שלא במינן. כגון צמר בטלית של פשתן או של משי ופשתים בשל צמר ומשי. אבל שאר מינים אין פוטרם אלא במינן כדמשמע ממין הכנף יהיה הפתיל. והשתא אי לאו דשמעי' מראשו דעשה דמנזרע דחי לאו דהקפה לא הוה מוקינא ליה דגדילים לכדרבא ממש הא כי דוקיא דרבא צמר לצמר ולמשי אבל לפשתים לאו דהקפה לא מוקינא דחי לאו דהקפה דמינא דמצי' לאוקומי לכדוקיא דרבא ולא חזי' בשום דוכתא דעשה דוחה לא תעשה. אבל השתא דגלי קרא דעשה מצי' דחי לאו דהקפה אע"ג דמנייה לא יליפין בעלמא דאיכא למפרך מה ללאו דהקפה שאינו שוב בכל שאינו נוהג בנשים מ"מ אחי דהשתא דדרשי' גדילים לידחייה דאחי עשה דוחה לא תעשה: ומנ"ל דמנזרע צמר: דאי לא הוה ידע ליה מדוכתא אחרינא לא הוה מוקי קרא לדחייה לאו ועשה: הא גדילים תעשה לך מהם. ואחי עשה דגדילים תעשה לך ודחי לא תלבש שעטנז ומאן דנפקא ליה מראשו מאי טעמא לא נפקא ליה מגדילים. ונדרשו ראשו ללאו ועשה: דרבא רמי כתיב על ציצית הכנף פתיל הכנף יהיה הפתיל וכתיב צמר ופשתים יחדו. גדילים תעשה לך דמשמע דוקא מהם עשה. הא כיצד צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן. אחי הסמיכות לפיכא כהן שפוטרים אף שלא במינן. כגון צמר בטלית של פשתן או של משי ופשתים בשל צמר ומשי. אבל שאר מינים אין פוטרם אלא במינן כדמשמע ממין הכנף יהיה הפתיל. והשתא אי לאו דשמעי' מראשו דעשה דמנזרע דחי לאו דהקפה לא הוה מוקינא ליה דגדילים לכדרבא ממש הא כי דוקיא דרבא צמר לצמר ולמשי אבל לפשת